

WORD BANK

son, child *m* .....בֶּן, בָּנִים

daughter *f* .....בַּת, בָּנוֹת

also, too .....גַּם

word, thing *m* .....דָּבָר, דְּבָרִים

David .....דָּוִד

road, way *m* or *f* .....דֶּרֶךְ, דְּרָכִים

the .....הַ, הָ, הֶ-

he, it *m* .....הוּא

she, it *f* .....הִיא

be .....הִי.ה (פָּעַל)

everything .....הַכֹּל

today .....הַיּוֹם

walk, go .....הִלַּךְ (פָּעַל)

they *m* .....הֵם, הֵמָּה

they *f* .....הֵנָּה

mountain, hill *m* .....הַר, הָרִים

and .....וְ, וְ-, וְ-, וְ-, וְ-

father, ancestor *m* .....אָב, אֲבוֹת

then .....אָז

brother *m* .....אָח, אֲחִים

man, person *m* .....אִישׁ, אַנְשִׁים

eat .....א.כ.ל (פָּעַל)

to .....אֶל

say .....א.מ.ר (פָּעַל)

we .....אֲנַחְנוּ

I .....אֲנִי

land, country *f* .....אֶרֶץ, אֲרָצוֹת

woman, wife *f* .....אִשָּׁה, נָשִׁים

that, who, which, where .....אֲשֶׁר

direct object marker .....אֶת, אֵת

you *f* sg .....אַתְּ

you *m* sg .....אַתָּה

you *m* pl .....אַתֶּם

you *f* pl .....אַתֵּן

in, with .....בְּ-

animal, cattle *f* .....בְּהֵמָה, בְּהֵמוֹת

between, among .....בֵּין

house *m* .....בַּיִת, בֵּתִים

WORD BANK

slave, servant <i>m</i>	עֶבֶד, עֲבָדִים	remember	זָכַר (פָּעַל)
cross over, pass	עָבַר (פָּעַל)	day <i>m</i>	יוֹם, יָמִים
until, as far as	עַד	sit, settle, reside	יָשַׁב (פָּעַל)
city <i>f</i>	עִיר, עָרִים	as, when, while	כִּי
upon, about, on, over	עַל	that, because	כִּי
a people, nation <i>m</i>	עַם, עַמִּים	to, for	לְ-
with	עִם	no, not	לֹא
stand	עָמַד (פָּעַל)	bread, food <i>m</i>	לֶחֶם
do, make	עָשָׂה (פָּעַל)	before, in front of	לְפָנַי
voice, sound <i>m</i>	קוֹל	take	לָקַח (פָּעַל)
call, proclaim	קָרָא (פָּעַל)	what, how	מָה, מָה, מָה
see	רָאָה (פָּעַל)	water <i>m pl</i>	מַיִם
send	שָׁלַח (פָּעַל)	king <i>m</i>	מֶלֶךְ, מְלָכִים
there	שָׁם	from	מִן, מִ-, מִ-
hear, listen	שָׁמַע (פָּעַל)	family <i>f</i>	מִשְׁפָּחָה, מִשְׁפָּחוֹת
guard, keep	שָׁמַר (פָּעַל)	young man <i>m</i>	נָעַר, נְעָרִים
		young woman <i>f</i> ...	נְעָרָה, נְעָרוֹת

Adapted from
The Boy Who Cried Wolf

Grammar from Chapters 4–8
The First Hebrew Primer

Verbs: past/perfect tense of pa'al פָּעַל

Nouns: masculine, feminine, plural

The article הַ the, the conjunction וְ and

Inseparable prepositions ל, ב, כ

Direct object marker אֶת

New Words

wolf <i>m</i>	זֶבֶד, זֶבֶדִים
bad, evil	רָע
famine <i>m</i>	רָעָב
field <i>m</i>	שָׂדֵה, שָׂדוֹת

Phrases

on another day	בְּיוֹם אֲחֵר
on other days	בְּיָמִים אֲחֵרִים
in those days	בְּיָמִים הָהֵם
(once upon a time)	
and every day	וּבְכָל יוֹם

הַנַּעַר אֲשֶׁר קָרָא זֶאֵב

בְּיָמִים הָהֵם הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּעִיר שָׁלְחוּ אֶת
הַנַּעַר דָּוִד אֶל הַשָּׂדֶה. בַּשָּׂדֶה שָׁמַר דָּוִד אֶת
הַבְּהֵמוֹת. אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל דָּוִד: "בְּיָמִים
אַחֲרַיִם אָכְלוּ הַזְּאֵבִים אֶת הַבְּהֵמוֹת וְאִזְרָעַב
הָיָה בְּאֶרֶץ."

דָּוִד שָׁמַע אֶת הָאֲנָשִׁים בְּעִיר וּבְכָל יוֹם לָקַח אֶת
הַבְּהֵמוֹת אֶל הַשָּׂדֶה. הוּא זָכַר אֶת אֲשֶׁר אָמְרוּ
הָאֲנָשִׁים וְהוּא שָׁמַר אֶת הַבְּהֵמוֹת מִן הַזְּאֵבִים.

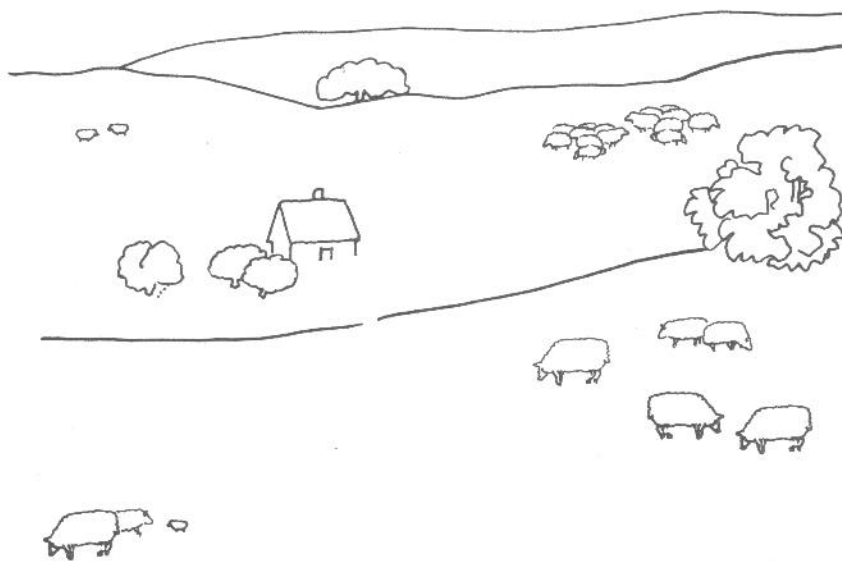
דָּוִד עָמַד בַּשָּׂדֶה ... הוּא יָשַׁב בַּשָּׂדֶה ... הוּא לֹא
רָאָה זְאֵבִים וְלֹא שָׁמַע זְאֵבִים. דָּוִד אָמַר דְּבָרִים
אֶל הַבְּהֵמוֹת כִּי לֹא הָיוּ אֲנָשִׁים בַּשָּׂדֶה. הוּא שָׁמַע
אֶת הַבְּהֵמוֹת. הֵם אָמְרוּ: "מוּ ... מוּ ..."
בַּשָּׂדֶה הָיוּ בְּהֵמוֹת וְלֹא הָיוּ זְאֵבִים.

אִזְ דָּוִד עָשָׂה דְּבַר רָע. הוּא הִלִּיךְ מִן הַשָּׂדֶה אֶל
הָעִיר. הוּא עָבַר אֶל הָאֲנָשִׁים שָׁם.

הוא קרא אל האנשים: "זאב! זאב!" האנשים
מן העיר הלכו עם דוד אל השדה והם לא ראו
זאב שם. דוד אמר: "אה! הזאב היה בשדה
והוא הלך." האנשים הלכו אל העיר מן השדה.

ביום אחר לקח דוד את הבהמות אל השדה.
לא היו זאבים בשדה. דוד הלך אל האנשים
בעיר והוא קרא: "זאב! זאב בשדה!" אמרו
האנשים: "מה אמרת? היית בשדה ואתה ראית
זאב שם?" דוד קרא: "זאב! זאב בשדה!"
האנשים הלכו עם דוד אל השדה ולא ראו זאב
שם. האנשים לא אמרו דבר אל דוד. הם עברו
אל העיר מן השדה.

בְּיוֹם אַחַר עָמַד דָּוִד וְהוּא שָׁמַר אֶת הַבְּהֵמוֹת
 בַּשָּׂדֶה. הוּא לֹא שָׁמַע דְּבַר. אִזּוֹ רָאָה דָּוִד זְאֵבִים.
 הַזְּאֵבִים הָיוּ בַּשָּׂדֶה!! וְהֵם אָכְלוּ מִן הַבְּהֵמוֹת
 שָׁם. דָּוִד עָבַר מִן הַשָּׂדֶה אֶל הָעֵיר. וְהוּא קָרָא
 אֶל הָאֲנָשִׁים: "זְאֵבִים! זְאֵבִים! זְאֵבִים בַּשָּׂדֶה!"
 הָאֲנָשִׁים עָמְדוּ שָׁם וְלֹא הִלְכוּ. דָּוִד קָרָא אֶל
 הָאֲנָשִׁים: "הַיּוֹם, הַיּוֹם רְאִיתִי זְאֵבִים בַּשָּׂדֶה!
 הַזְּאֵבִים אָכְלוּ מִן הַבְּהֵמוֹת!"

זָכְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶת אֲשֶׁר אָמַר דָּוִד בְּיָמֵם אַחֲרָיִם.
 הֵם אָמְרוּ אֶל דָּוִד: "זָכַרְנוּ כִּי אָמַרְתָּ: 'זְאֵב! זְאֵב!
 זְאֵב בַּשָּׂדֶה!' וְאִזּוֹ הִלְכְנוּ אֶל הַשָּׂדֶה וְהַזְּאֵבִים לֹא
 הָיוּ שָׁם." הָאֲנָשִׁים לֹא הִלְכוּ עִם דָּוִד אֶל הַשָּׂדֶה
 וְאִזּוֹ הַזְּאֵבִים אָכְלוּ אֶת הַבְּהֵמוֹת.

הָיָה רָעַב בְּאֶרֶץ ...

